

Løkkes statsløse-kommission?

Der er uhørt meget på spil for Løkke, når han skal afhøres i dag.

MOGENSEN MENER

DEN ER VED at køre af sporet - statsløsesagen. Her gik vi og troede, at dramaet foregik i Skattekommissionen, og så eksploderer kommissionen om de statsløse pludselig. Jeg skal da hilse og sige, at tidligere statsminister Lars Løkke Rasmussens forløb kan få pulsen op.

Dels er Løkkes konkrete ageren - hvornår vidste han hvad? - muligvis et problem. Dels er det en anledning til, at pendulet for alvor kan svinge, således at den suveræne oppositionsleder pludselig kommer under pressens mikroskop på en helt anden måde end hidtil. Hvad der potentielt kan bringe regeringen tilbage fra de 'døde'?

Der er uhørt meget på spil for Løkke, når han skal afhøres i dag. Lad være, at alle render hovedløse rundt og interesserer sig for årsagen til, at han fik sin afhøring skubbet. Det er bare lidt halloj fra de lige så hovedløse journalister på Ekstra Bladet, som dyrker fordums storhed.

Men Løkke har ikke meget tilfælles med boligpekulanterne på 1970'ernes Vesterbro. Det politisk interessante handler om, hvad Løkkes forklaring er på, at hans daværende departementschef, Karsten Dybvad, orienterede ham om, at der stod flammer ud af Integrationsministeriet, langt tidligere end han selv har sagt, at han hørte om dette via pressen. I dag kan Løkke svare én af følgende ting i kommissionen:

1) 'Det er muligt, at Karsten Dybvad har orienteret mig, men jeg opfattede det ikke, som om der var nævneværdige problemer på tidspunktet. Vi må have talt forbi hinanden.'

2) 'Karsten Dybvad har ikke orienteret mig. Han må have husket galt.'

3) 'Det er korrekt, at jeg blev orienteret af Karsten Dybvad om uroen i Integrationsministeriet, hvorfor jeg udtalte mig ukorrekt på det pressemøde, hvor jeg nævnte, at jeg intet kendte til sagen, før den eksploderede i medierne.'

Skal vi ikke bare her gætte på, at det er enten forklaring 1) eller 2), som vi hører fra Løkke i dag. At indrømme, at han har taget fejl, fører frem til spørgsmålet om, hvorfor han så majsommeligt holdt sig til den oplæste talemåne på det pressemøde, hvor på Løkkes udtalelser faldt? Nogen havde dengang tænkt voldsomt over ordlyden, herunder Løkke selv?

Kommer Løkke ud med forklaring 3), vil det ligeledes udløse spørgsmålet om, hvorfor han ikke straks handlede på det tidspunkt, hvor han hørte om sagen. Glem ikke, at dette handler om, hvorvidt Danmark overholder FN's konventioner over for

trængte mennesker? Det forhold, at Løkke, som statsminister, ikke skred ind over for Birthe Rønn Hornbech, da han hørte, at hans integrationsministers overste embedsmand - og tætteste rådgiver - trak tæppet væk under hende (hvilket måske skete i samtalen mellem departementschef Claes Nilas og hans chef, Karsten Dybvad), er ikke det bedste for Løkkes renommé.

Svarer Løkke 1), må man sætte spørgsmålstegn ved relationen mellem de to herrer, som regerede kongeriget på tidspunktet. Jeg har i årevis selv brieft en statsminister og overværet andre gøre det ligeså, og både Løkke og Dybvad er så intelligente, at det synes utænkeligt, at man kan tale forbi hinanden i en sag af denne dramatiske karakter? Hvordan kunne det i givet fald ske?

Svarer Løkke 2), må man stille spørgsmålet omkring, hvad der foregik i Statsministeriet på tidspunktet. Det er reelt ikke tænkeligt, at Dybvad kan huske galt.

UANSET HVAD Løkke svarer, er der ulykker forude, og derfor er sagen interessant. Det overraskende er lige nu, hvor tæt sagen ser ud til at komme på tamlags. Blot er Løkke ikke statsminister, som Poul Schlüter var, når sagen rulles op. Og det er en hjælp.

Men selv om Løkkes regering ikke kan væltes direkte på en kommissionsrapport, da er et problematisk forløb i kommissionen ikke en god ting. Bli- ver han fanget i at have ageret forkert i et spørgsmål omkring internationale konventioner, vil han - ud over hvad dommeren kan finde på at skrive - kunne miste den ene ting, som i den grad giver ham en fordel over for Thorning-Schmidt: at han opfattes som en mere kompetent statsminister end hun. Er han i problemer, vil regeringspartierne frem mod valget kunne køre en kampagne uden sidestykke på hans kompetencer som statsleder - eller mangel på samme. Læg hertil, at timingen for hans mulige problemer (hvis der er nogen, vi ved det endnu ikke?) er dårlig. Meget længe har pressens fokus været på regeringens og statsministerens uformåenhed. Pressen tørster efter forandring, og pendulet - som ofte før - er klar til at svinge.

Og kan Thorning-Schmidt gå på sommerferie med den viden, at vælgerne nu har set, at den ene såmænd kan være lige så god som den anden, kan

Overarbejde

Manglen på kontrol i regionerne gør det muligt for visse læger at tage sig særdeles godt betalt for arbejde, de ikke har udført. Tegning: Anne-Marie Steen Petersen

Rejsekortet kører forkert i 93 retninger

SIGNATUR
ANETTE CLAUDI

Hvad koster min rejse? Er jeg tjekket ind eller ud? Forvirringen er ofte total for os rejsekortbrugere.

Jeg har snydt. Jeg har for et par uger siden kørt i metroen fra lufthavnen og hjem uden at betale, og så havde jeg endda min mor med på turen som gæst. Hun troede, datteren betalte, og det troede datteren sådan set også selv. Så jeg rødmede nemlig ikke engang, mens jeg sad der og nassede på de andre passagerers betalinger, for jeg var uvidende om, at jeg tog en fritur.

DET ER først her - flere uger efter - hvor jeg er inde og tjekke min betalingsoversigt på www.rejsekort.dk, at jeg afslører mig selv som snyder. Min tilstedeværelse i lufthavnen er registreret, men der er ikke opkrævet en krone. Det var altså ikke

med vilje. Jeg kæmpede for at finde ud af at betale.

Der udsplilede sig en længere og febrilsk tjek-ind-tjek-ud-prøv-igen-scene ved skanneren med den blå lysende kugle der på metroperronen i Kastrup. Det var nemlig sin sag at få tjekket to personer ind på samme kort, og der blev bip-pet en del.

Og jeg må indrømme, at jeg under køreturen var ret usikker på, om betalingskampen lykkedes, og jeg havde en dum følelse af, at jeg måske endda havde tjekket for mange personer ind.

MAN KAN diskutere, om det var mig eller rejsekortet, der dumpede i den digitale verden. Jeg vil påstå, det var kortet. Eller systemet.

For det holder jo ikke, at man som bruger ikke ved, om man har købt en digital billet. Og hvad den så i øvrigt koster.

Det der med 'ikke helt at vide' er en følelse, man nemt kommer til at sidde med som bruger af rejsekortet. For gennemsigtheden er under al kritik.

Det er vanvittigt svært at finde ud af, hvad den rejse, man begiver sig ud på, koster, og til forskel fra stort set alle andre varer, man køber, så betaler man ikke, før man bruger produktet, men det sker bagefter - man står bare på toget og sætter på, at den pris, der bliver trukket på ens konto, er fair.

“
For nogle er rejsekortet et guldkort til rabatter, for andre er det en vej til dyrere transport

Rabat- og prissystemet er nok det mest forviklede, der findes på det danske marked.

HVIS MAN er en prisbevidst forbruger, kræver det, at man vælger at bruge meget tjektid på rejsekort.dk for at sammenligne og forstå prissystemet.

Og selv om de 400.000 danskere, der har sagt ja til kortet, har modtaget et rejsekort, der ser helt identisk ud, så er prisen, når de bruger det, helt forskellig.

Nordjyske pensionister får stor rabat; det gør pensionisterne i København ikke; for nogle er der myldretidsrabat; det er der ikke for andre; og nogle gange er der mængderabat, men ikke altid.

Det er i øvrigt også derfor, at nogle elsker kortet og andre hader det. For nogle er det nemlig et guldkort til rabatter; for andre er det en vej til dyrere transport.

Jeg gad i øvrigt vide, hvor mange af de 400.000 kortindehavere der ved, at det er deres første månedsforbrug på rejsekortet, der afgør, hvilket rabattrin de er på de næste tre måneder. Det var i hvert fald en af de få ting, jeg forstod, efter i 20 minutter at have talt med en venlig dame i rejsekortets kundeservice i et forsøg på at forstå rabatordningerne og de syv rabattrin.

KEEP IT simple er vist ikke en sætning, der er sagt mange gange i rejsekortets be-

slutningsbagland. Måske er det, fordi beslutningsbaglandet i sig selv ikke er simpelt. Der er 93 forskellige interesser, der skal tilgodeses, når der skal tages beslutninger om rejsekortet. I ministerium, 5 regioner og 87 kommuner sidder i ejerkredsen på de seks danske trafikkselskaber, der i fællesskab skal træffe beslutninger om rejsekortets indhold og udvikling. DSB er storaktionæren, der ejer lidt over halvdelen, men ikke har magt til at sætte sig igennem.

Der mangler nogen, der kan sætte sig for bordenden. Et transportministerium f.eks., der tog ansvar, så der kunne tænkes løsninger, der kan forklares og gælder for os alle med kortet - og så der ikke er vanvittig store regionale forskelle.

Vi forbrugere, der står med rejsekortet i hånden, kan i hvert fald alt for tydeligt mærke, at kortet ikke har 1, men snarere 93 retninger.

I DAG skal jeg med offentlig transport fra Svendborg til København, men i bedste rejsekortstil kan kortet kun bruges noget af vejen, hvis bussen er den bedste forbindelse til Odense. Fynbus tager nemlig ikke rejsekortet.

Jeg vil igen gøre et forsøg på at betale korrekt - jeg håber, det lykkes bedre, end da jeg for nylig kørte på fribillet fra lufthavnen.

anette.claudi@pol.dk

Lægekongflikten vil nu blive optrappet

Der lægges op til, at de praktiserende læger indleverer deres 'licens' med regionerne. Det betyder, at der fra 1. september vil være brugerbetaling til almen praksis.

LÆGEKONFLIKT

FREDERIK LILJEFRED,
KOMMENDE PRAKTISERENDE LÆGE

KÆRE PATIENT.

Undskyld, hvis vi - de praktiserende læger - gør livet besværligt for jer efter 1. september. Det er ikke personligt, og det

handler ikke om jer, eller det gør det faktisk - indirekte.

Vi har en fortrolighed, når vi sidder over for hinanden i konsultationen - det er et lukket rum, hvor vi i fællesskab søger at finde en løsning på dine helbredsproblemer.

I konsultationen afstemmes løsningen dels med dine forventninger, dels også af lægens kendskab til mulige løsninger og begrænsninger. Det siger sig selv, at to ens problemer ikke altid kan og skal løses ens - for godt nok kan to problemer ligne hinanden, men to patienter er heldigvis aldrig ens.

NU ER der konflikt. En konflikt jeg gerne vil understrege ikke er lægernes ønske. Regionerne opsagde overenskomsten. Fire timer senere kom sundhedsministeren med et lovforslag.

Det bestyrkede de forhandlingsbe-

“
Med lovforslaget kan løsningen dikteres, så den alene passer regionens behov, hvor hensynet altså ikke nødvendigvis er fagligt eller patient-begrundet

rettigede i de praktiserende lægers organisation - PLO - i, at der aldrig fra regionernes side havde været et reelt ønske om at forhandle - for det er da pudsigt, at ministeren kan strikke et lovforslag sammen på fire timer.

Nu handler konflikten om lovforslaget, som PLO ser mange gode hensigtsklæring i, men ministerens lovløsning er uspiselig. Af flere grunde.

Aftaleretten er sat ud af spil endda på flere planer.

Dels i relationen mellem almen praksis og regioner og kommuner, dels også aftaleretten i konsultation mellem patient og læge ser vi som truet. Med ministerens lovforslag åbnes det lukkede rum - konsultationen - så myndighederne vil kunne se med. Derudover kan regionerne nu diktere den løsning, lægen og patienten for fandt i fællesskab, og det uafhængigt af om den passer til den enkelte

patients forventninger eller behov, eller om lægen finder den fagligt begrundet.

Med lovforslaget kan løsningen dikteres, så den alene passer regionens behov, hvor hensynet altså ikke nødvendigvis er fagligt eller patientbegrundet.

Udsigten er, at konflikten nu optrappes yderligere, hvilket skyldes, at vi, de alment praktiserende læger, ikke kan se et samarbejde med regionerne under de vilkår, sundhedsministeren og regionerne har aftalt helt uden om almen praksis.

Derfor lægges der op til, at de praktiserende læger indleverer deres ydernummer, altså deres 'licens' med regionerne. Det betyder, at der fra 1. september vil være brugerbetaling til almen praksis.

Vi vil gerne undskyldte besværet, men husk, vi kæmper også for jer patienter og jeres fremtidige behandling og for trygheden i det lukkede rum - konsultationen.